NATANAEL

Ročník IV. 14. 5. 2023 Číslo: 23

6. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

R.: Jasaj Bohu, celá zem.

Jn 14, 15 - 21

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky – Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás.

Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. Ešte chvíľku a svet ma už neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem a aj vy budete žiť. V ten deň spoznáte, že ja som v svojom Otcovi, vy vo mne a ja vo vás.

Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti sv. Bartolomeja v Košiciach - Myslave

Konkrétnym prejavom lásky k Ježišovi je zachovávanie jeho prikázaní. Pri týchto slovách sa treba rozpamätať najmä na knihu Deuteronómium. Najmä tam nachádzame rovnakú myšlienku, avšak vo vzťahu k Bohu: láska k Bohu sa prejavuje zachovávaním jeho prikázaní. Ako príklad by sme mohli spomenúť: „A ty spoznáš, že Pán, tvoj Boh, je Boh mocný a verný, ktorý zachováva svoju zmluvu a svoju láskavosť na tisíc pokolení k tým, čo ho milujú a zachovávajú jeho prikázania."

Túto tému môžeme vnímať aj v texte "Počuj, Izrael", tak kľúčovom pre židovský národ. Vo svetle týchto slov, ktoré nachádzajú svoje echo takmer v celom Starom zákone, dostávajú Ježišove slová v dnešnom texte vážnosť. Ježiš je postavený na úroveň Boha a jeho prikázania na úroveň Božích prikázaní.

Čo sú Ježišove prikázania nám objasňujú verše, ktoré nasledujú priamo po dnešnej stati. Ježiš tu hovorí takmer to isté čo vo v. 15, avšak prikázania zamieňa za svoje slovo: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo […] Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová."

Ježišovými prikázaniami sú jeho slová. Ježišove slová dostávajú vážnosť prikázaní a to nie hocakých, ale Božích – plniť Ježišovo slovo znamená zachovávať Božie prikázania. Zhodu medzi Ježišovým slovom a Božím slovom potvrdzuje aj Ježiš sám vo svojich slovách z v. 24, ktoré sme práve zmienili.

Ten, kto plní Ježišove slová spozná iného Tešiteľa, ktorého Otec pošle. To, že sa hovorí o inom Tešiteľovi, znamená, že ten pôvodný Tešiteľ je Ježiš sám. Tak to aj výslovne hovorí Prvý Jánov list: „Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. Ale keby niekto zhrešil, máme u Otca zástancu, Ježiša Krista, spravodlivého“

Príchod Tešiteľa, teda Ducha pravdy, je naplnením Ježišovho prísľubu, že nenechá svojich učeníkov ako siroty. Tak ako svet nespoznal Ježiša, tak nemôže spoznať ani Tešiteľa. Učeníci ho naopak spoznať môžu, pretože sú s Ježišom a s Tešiteľom hlboko zjednotení. Príchod Tešiteľa sa tu zhoduje s príchodom Ježiša. Keď svet už Ježiša nebude môcť vidieť, bude to práve skrze Tešiteľa, kedy učeníci budú môcť uvidieť Ježiša živého a to im dá život.

V centre celej štruktúry tak stojí práve prísľub života. Poznanie Ježiša a zjednotenie s ním prináša pravý život. Hneď po tomto prísľube sa znovu objavuje téma poznania: „V ten deň spoznáte, že ja som v svojom Otcovi, vy vo mne a ja vo vás.”

Všetko sa zakončuje znova v téme lásky, ktorá je viditeľná v zachovávaní Ježišových prikázaní, teda Ježišových slov, ako už bolo povedané, ktoré nadobúdajú autoritu Božích prikázaní.

V záverečných slovách sa nám odkrýva ešte viac hĺbka lásky medzi Ježišom a jeho učeníkom: Boh miluje toho, kto miluje Ježiša, teda toho, kto plní Ježišove slová. Takto sa zároveň znova vyzdvihuje a potvrdzuje Ježišova autorita a skutočnosť, že človek má autentický prístup k Bohu, ktorého tak urputne hľadá počas celých svojich dejín, v Ježišovi.

„Uverili sme v Božiu lásku – tak môže kresťan vyjadriť svoje základné životné rozhodnutie. Na začiatku toho, že je niekto kresťanom, nestojí etické rozhodnutie alebo veľkolepá myšlienka, ale skôr stretnutie sa s udalosťou, s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie" píše Benedikt XVI v úvode svojej Encykliky Boh je láska.

Apoštol Ján nám vo svojom liste ale rovnako aj v evanjeliu hovorí o Božej láske. To, že je vo svete nedostatok lásky, že sa máme vzájomne milovať, že si máme odpúšťať, sme už počuli mnoho krát. A predsa vidíme, že sa nám to veľmi nedarí, je to náročne, že dobrá vôľa nestačí. Akoby lásky v našom svete bolo stále menej a menej. Ľudská láska má svoje limity. Existuje však ešte iná Láska. Láska nekonečná, neobmedzená, nepodmienená, do krajnosti.

Keď vrcholila ľudská zloba a keď sme vo svojej zlobe zašli tak ďaleko, že sme prebodli srdce samotného Boha, Boh na to odpovedal tak, ako to vie iba on: Láskou. Skrz-naskrz prebodnutý kopijou nášho hnevu, nenašlo sa v ňom nič, iba láska. Láska, ktorá sa dáva, ktorá miluje, ktorá ide v ústrety. Kto by predsa len pochyboval, nech sa zadíva na kríž.

„Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem." Ježiš nás v evanjeliu nazýva priateľmi. Toto oslovenie vyjadruje túžbu po blízkosti milovanej osoby. Priateľská láska sa nedá prikázať ani nanútiť. Je možné na ňu odpovedať vnútorným postojom srdca, alebo ponúknutý vzťah odmietnuť. Ak ostaneme v dôvernom vzťahu s Kristom, bude v nás jeho láska a jeho radosť. Prikázania prestanú byť ťažké. Stanú sa odpoveďou na Božiu lásku. Potreby blížnych budú takto príležitosťou na konanie dobra.